

[Pia Kjærsgaard]

Begrundelse

Af dagbladet B.T. den 23. februar 1994 fremgår det, at danske skatteydere i dyre domme må betale til flyrejser, lommepege og overvægt til asylsøgere, der har fået afslag på asyl eller har frafaldet asylansøgningen og derfor hjemsendes.

I ét tilfælde har den danske stat betalt flybillet til Moskva til 2.981 kr. plus overvægt i bagage på 1.850 kr. I et andet tilfælde har fire personer fra Tanzania hver fået betalt godt 4.000 kr. til flybilletter samt 500 kr. i lommepege.

Det er chokerende læsning for danske skatteydere, at man i den grad smider om sig med skatteydermidler.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 781).

Spm. nr. S 833

Til *indenrigsministeren* (11/3 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad er årsagen til, at mistænkte for terrorisme i deres hjemlande kan få politisk asyl i Danmark?«

Begrundelse

Af Politiken den 26. februar 1994 fremgår det, at egypteren Talaat Fouad Quassim, som er medlem af den islamiske terrororganisation Jihad, har fået politisk asyl i Danmark, selv om han er idømt en fængselsstraf for terrorisme i sit hjemland.

Svar (29/3 94):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det retlige grundlag for behandlingen af asylansøgninger er udlændingelovens § 7.

Afgørende for, om en udlænding er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), er, om udlændingen falder ind under definitionen i flygtningekonventionen fra 1951. Kernen i denne del af udlændingelovens flygtningebegreb er derfor identisk med definitionen i konventionens artikel 1, litra A, nr. 2, hvorefter udtrykket »flygtning« skal finde anvendelse på en person, der »som følge af velbegrunder frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til

en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af en sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse, eller som ikke har nogen statsborgerret, og på grund af sådanne begivenheder befinder sig uden for det land, hvor han tidligere havde fast bopæl, og ikke er i stand til – eller på grund af en sådan frygt ikke ønsker – at vende tilbage dertil«.

Forfølgelse må ikke sammenblandes med strafforfølgelse for en borgerlig forbrydelse. Personer, der flygter fra en sådan strafforfølgelse, vil normalt ikke være flygtninge i konventionens forstand, jf. flygtningekonventionens § 1, litra F (b), hvoraf det fremgår, at konventionen ikke finder anvendelse på personer, der har begået en alvorlig ikkepolitisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette.

Ved vurderingen af, om handlingen kan betegnes som ikkepolitisk eller politisk motiveret, må der først og fremmest ses på karakteren af og formålet med handlingen. Er handlingen således foretaget ud fra ægte politiske motiver, blot af personlige grunde eller for egen vindings skyld?

Anvendelsen af konventionens artikel 1, litra F (b), forudsætter efter udlændingemyndighedernes opfattelse, at det pågældende kriminelle forhold (som normalt vil være kommet frem gennem ansøgerens egen forklaring) utvivlsomt må betegnes som en borgerlig og ikke en politisk forbrydelse. Denne sondring vil i almindelighed være vanskelig at foretage, når det drejer sig om asylansøgere fra lande, hvor blodsudgydelser – både fra myndighedernes og private personers side – er almindeligt forekommende.

Hvis der på den anden side samtidig med en sådan strafforfølgelse af andre grunde foreligger forfølgelse i konventionens forstand, må det nærmere vurderes, om forbrydelsen er af en sådan karakter, at vedkommende asylansøgning kan afslås under henvisning til undtagelsesbestemmelsen i konventionens artikel 1, litra F (b).

Det forhold, at en asylansøger som asylmotiv angiver, at den pågældende risikerer dødsstraf for en begået borgerlig forbrydelse ved en tilbagevenden, vil ikke isoleret set kunne føre